

การผลิตทุเรียนนอกฤดู

สันฤทธิ์ เอี่ยมจำรัส

การผลิตทุเรียนนอกฤดู

ISBN 978-616-7586-03-8

สันฤทธิ์ เอี่ยมจำรัส

พิมพ์ครั้งที่ 2 : สิงหาคม 2558

ราคา 95 บาท

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ

National Library of Thailand Cataloging in Publication Data

สันฤทธิ์ เอี่ยมจำรัส

การผลิตทุเรียนนอกฤดู--พิมพ์ครั้งที่ 2--กรุงเทพฯ :

เกษตรสยาม, 2558.

120 หน้า

1. ทุเรียน. I. ชื่อเรื่อง

634.6

ISBN 978-616-7586-03-8

© สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2543

พิมพ์ที่

บริษัท ชนรัชการพิมพ์ จำกัด

43/100 ม.5 ซ. เทอดพระเกียรติ 1

ถ.เทอดพระเกียรติ ต. วัดชลอ อ. บางกรวย

จ. นนทบุรี 11130

คำนำ

ทุเรียนเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของไทยที่มีศักยภาพในการส่งออกสูง และมีปริมาณการส่งออกในรูปแบบต่างๆ ที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ สามารถนำรายได้เข้าประเทศปีละหลายพันล้านบาท เพราะทุเรียนเป็นที่รู้จักและนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เนื่องจากทุเรียนเป็นผลไม้ที่มีความแปลกทั้งรูปร่าง กลิ่น และรสชาติ กล่าวคือ ผลมีขนาดใหญ่และมีหนามเป็นจำนวนมาก เนื้อมีรสชาติดอ้อย กลิ่นหอม รสหวานมัน และมีคุณค่าทางอาหารสูง ทุเรียนจึงได้รับการขนานนามว่าเป็น “ราชาแห่งไม้ผลเมืองร้อน” ประกอบกับทุเรียนจากประเทศไทยนับได้ว่ามีคุณภาพดีที่สุดในปัจจุบันจึงเป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภคโดยทั่วไป

ปัจจุบันประเทศไทยมีศักยภาพสูงในด้านการผลิตทุเรียนคุณภาพดี เนื่องจากวิทยาการและเทคโนโลยีในด้านการผลิตทุเรียนได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็วและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง แต่ปัญหาสำคัญในการผลิตทุเรียนของชาวสวนในปัจจุบันคือ ผลผลิตทุเรียนส่วนใหญ่ออกสู่ตลาดพร้อมกัน จึงส่งผลให้จำหน่ายทุเรียนได้ราคาต่ำ ดังนั้นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวก็คือ **การผลิตทุเรียนนอกฤดู** โดยการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในการจัดการด้านการผลิตมากขึ้น ซึ่งได้รับความสนใจจากชาวสวนทุเรียนเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เพราะสามารถเก็บเกี่ยวผลทุเรียนได้ในช่วงนอกฤดู จำหน่าย

ผลผลิตได้ง่ายและได้ราคาสูง เป็นการเพิ่มกำไรให้กับชาวสวนทุเรียนอีกทางหนึ่ง

แต่ในการผลิตทุเรียนนอกฤดูให้ประสบผลสำเร็จนั้น ชาวสวนจะต้องเข้าใจวิธีการจัดการให้ต้นทุเรียนออกดอก ติดผล และผลผลิตมีคุณภาพดี นอกจากนี้จะต้องวางแผนการผลิตให้สามารถเก็บเกี่ยวผลได้ในช่วงที่ผลผลิตทุเรียนมีราคาแพง โดยภายในหนังสือเล่มนี้ผู้เขียนได้รวบรวมหลักการสำคัญและวิธีการผลิตทุเรียนนอกฤดูไว้ค่อนข้างสมบูรณ์และเข้าใจง่าย เพื่อให้ชาวสวนทุเรียนและผู้สนใจทั่วไปศึกษาใช้เป็นแนวทางในการผลิตทุเรียนนอกฤดูคุณภาพดีต่อไป และเป็นการส่งเสริมให้ชาวสวนทุเรียนหันมาผลิตทุเรียนนอกฤดูกันแพร่หลายยิ่งขึ้น

ลัษณฤ์ เอี่ยมจำรัส

สารบัญ

ความสำคัญและประโยชน์.....	7
พันธุ์ทุเรียนที่นิยมปลูก.....	10
การขยายพันธุ์.....	15
สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม.....	21
การปลูกทุเรียน.....	24
การเตรียมพื้นที่ปลูก.....	24
การวางแผนปลูก.....	25
การกำหนดระยะปลูก.....	27
การขุดหลุมปลูก.....	27
ฤดูปลูกที่เหมาะสม.....	28
การเลือกต้นพันธุ์มาปลูก.....	29
วิธีการปลูก.....	30
การปฏิบัติดูแลรักษาทุเรียนที่ยังไม่ให้ผลผลิต.....	33
การพรางแสง.....	33
การให้น้ำ.....	33
การป้องกันกำจัดศัตรูพืชและวัชพืช.....	35
การตัดแต่งกิ่งและควบคุมทรงพุ่ม.....	38
การใส่ปุ๋ย.....	39
การจัดการเสริมเพื่อช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโต.....	42
หลักการสำคัญในการผลิตทุเรียนนอกฤดู.....	43
บทบาทและการทำงานของสารพอลิโคลบิวทราโซล	
ในการผลิตทุเรียนนอกฤดู.....	45
การเลือกต้นทุเรียนและสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมเพื่อผลิต	
ทุเรียนนอกฤดู.....	47
การเตรียมต้นทุเรียนให้พร้อมก่อนการใช้สาร.....	49
ต้นที่มีความพร้อมและต้องเตรียมการเพียงเล็กน้อยก่อนใช้สาร.....	49
ต้นที่ใช้งานได้แต่ต้องเตรียมการเป็นพิเศษก่อนใช้สาร.....	50

การฉีดพ่นสารพาโคลบิวราโซล (คัลทาร์®)	52
การจัดการเสริมในระยะเริ่มออกดอก	54
การใส่ปุ๋ยสูตรที่มีธาตุไนโตรเจนต่ำและมีธาตุฟอสฟอรัสสูง	54
การจัดการให้ดินโคนต้นมีโอกาสดังได้เร็วขึ้น	54
การกระตุ้นให้มีปริมาณดอกมากและเป็นดอกกรุ่นเดียวกัน	55
การจัดการน้ำเพื่อให้ต้นทุเรียนออกดอกได้ดีขึ้น	56
การแก้ปัญหาดอกกระยะไข่ปลาชะงักหรือหยุดการพัฒนาการ	56
การยืดช่อดอก	57
การจัดการเพื่อช่วยส่งเสริมการติดผล	58
การตัดแต่งดอกให้เป็นดอกกรุ่นเดียวกัน	58
การใส่ปุ๋ยในช่วงการพัฒนาการของดอก	60
การให้น้ำในช่วงการพัฒนาการของดอก	60
การป้องกันกำจัดโรคและแมลง	60
การช่วยผสมเกสรเพื่อให้ติดผลมากขึ้น	61
การจัดการน้ำเพื่อช่วยให้ทุเรียนขึ้นลูก	65
การจัดการเพื่อเพิ่มปริมาณและปรับปรุงคุณภาพผลผลิตทุเรียน	66
การตัดแต่งผล	66
การใส่ปุ๋ย	69
การฉีดพ่นสูตร “ทางด่วน”	69
การให้น้ำ	71
การควบคุมไม่ให้ทุเรียนแตกใบอ่อน	72
การโยงผลทุเรียน	73
การป้องกันกำจัดโรคและแมลง	75
การเก็บเกี่ยวผล	76
วิทยาการหลังการเก็บเกี่ยว	81
โรคทุเรียนที่สำคัญ	98
แมลงศัตรูทุเรียน	109
เอกสารอ้างอิง	119

ความสำคัญและประโยชน์

ทุเรียนมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า *Durio zibethinus* เป็นไม้ผลที่ปลูกง่าย เจริญเติบโตได้ดีในสภาพที่มีอากาศร้อนแต่มีความชุ่มชื้นเพียงพอ ระดับอุณหภูมิที่เหมาะสมประมาณ 25-30 องศาเซลเซียส ให้ผลผลิตได้นานหลายปีและให้ผลตอบแทนต่อไร่สูง จากคุณสมบัติที่ต้องการสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต่อการเจริญเติบโตเฉพาะตัวของต้นทุเรียนนี้เอง จึงทำให้ประเทศไทยกลายเป็นประเทศที่มีชื่อเสียงในการผลิตทุเรียนที่มีรสชาติและกลิ่นหอมดีกว่าผลผลิตทุเรียนของประเทศผู้ผลิตรายอื่นๆ สำหรับแหล่งผลิตทุเรียนที่สำคัญของประเทศไทยอยู่ทางภาคตะวันออกและภาคใต้ ซึ่งเป็นเขตที่มีสภาพอากาศร้อนชื้น

ทุเรียนเป็นไม้ผลที่มีลักษณะแปลก คือ ผลมีขนาดใหญ่ และมีหนามแหลมเป็นจำนวนมาก เนื้อมีรสชาติอร่อย กลิ่นหอมรสหวาน เป็นที่ชื่นชอบของผู้บริโภค มีคุณค่าทางอาหารสูง และมีราคาค่อนข้างแพง จึงได้รับการขนานนามว่า “ราชาแห่งไม้ผลเมืองร้อน” ซึ่งทุเรียนนอกจากจะใช้รับประทานสดและจำหน่ายเป็นสินค้าแล้ว ถ้ามีปริมาณมากๆ จนขายไม่ทันก็สามารถนำมาทำทุเรียนกวนเก็บไว้ขายนอกฤดูได้ราคาดีอีกด้วย

ทุเรียนจัดเป็นไม้ผลที่เชิดหน้าชูตาของคนไทย ทั้งนี้เพราะทุเรียนมีความแปลกทั้งรูปร่าง กลิ่น และรสชาติ ประกอบกับในปัจจุบันทุเรียนจากประเทศไทยนับได้ว่ามีคุณภาพดีที่สุด เป็นที่รู้จักและนิยมบริโภคกันอย่างแพร่หลายทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ดังนั้นจะเห็นได้จากปัจจุบันประเทศไทยได้ส่งออกทุเรียนไปจำหน่าย

ยังตลาดต่างประเทศในแถบเอเชียด้วยกันหลายประเทศ

ทุเรียนเป็นไม้ผลที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจชนิดหนึ่งของประเทศไทยที่มีศักยภาพในการส่งออกอยู่ในระดับต้นๆ และมีปริมาณการส่งออกที่เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งประเทศไทยมีการส่งออกทุเรียนทั้งในรูปของผลสด แช่แข็ง และแปรรูป ไปยังประเทศต่างๆ สร้างรายได้ให้กับประเทศปีละหลายพันล้านบาท ตลาดที่สำคัญของทุเรียนไทยคือตลาดในเอเชีย ได้แก่ ใต้หวัน จีนฮ่องกง มาเลเซีย และสิงคโปร์ รองลงมาคือ ตลาดยุโรป อเมริกาเหนือ และออสเตรเลีย

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีศักยภาพสูงในด้านการผลิตทุเรียนคุณภาพดี เนื่องจากในปัจจุบันผลงานวิจัย วิทยาการ และเทคโนโลยีด้านการผลิตทุเรียนได้เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ได้ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตที่มีมาตรฐานตรงตามความต้องการของตลาด แต่ปัญหาสำคัญในการผลิตทุเรียนของชาวสวนในปัจจุบันคือ เนื่องจากประเทศไทยสามารถผลิตทุเรียนได้เพียงปีละครั้งและช่วงฤดูการผลิตก็สั้นเพียง 2-3 เดือนต่อปี และการกระจายของปริมาณผลผลิตไม่สม่ำเสมอตลอดช่วงฤดูการผลิต ซึ่งผลผลิตมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของผลผลิตรวมทั้งประเทศจะออกสู่ตลาดพร้อมกันในช่วงเวลาเพียง 2-3 สัปดาห์ ส่งผลให้ราคาของผลผลิตทุเรียนแตกต่างกันมากตลอดฤดูการผลิต โดยผลผลิตส่วนใหญ่จำหน่ายได้ราคาต่ำ

แนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าวก็คือ การทำให้ผลผลิตทุเรียนออกนอกฤดู ซึ่งการผลิตทุเรียนนอกฤดูเป็นการผลิต

ทุเรียนนอกจากจะใช้รับประทานสดแล้ว ยังสามารถนำมาแปรรูปได้หลายแบบ

ทุเรียนให้สามารถเก็บเกี่ยวผลได้ในช่วงอื่นๆ อาจจะก่อนหรือหลังฤดูกาลปกติ เพื่อหลีกเลี่ยงช่วงเวลาที่มีผลผลิตทุเรียนออกมามาก และเป็นการกระจายผลผลิตไม่ให้เกิดกระจุกตัวอยู่ในช่วงใดช่วงหนึ่ง โดยการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ในการจัดการด้านการผลิตมากขึ้น ซึ่งเทคโนโลยีการผลิตทุเรียนได้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง จนในปัจจุบันได้มีการนำสารเคมีและฮอร์โมนต่างๆ มาช่วยทำให้ทุเรียนออกนอกฤดูได้เป็นผลสำเร็จ และนิยมใช้กันแพร่หลายมากขึ้น เนื่องจากใช้ได้สะดวก ได้ผลดี และคุ้มค่ากับการลงทุน

การผลิตทุเรียนนอกฤดูจึงนับเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดปัญหาผลผลิตทุเรียนล้นตลาดในฤดูกาลปกติ อีกทั้งทุเรียนนอกฤดูยังสามารถจำหน่ายได้คล่องและได้ราคาสูงอีกด้วย เพราะในช่วงนอกฤดูผลผลิตทุเรียนออกสู่ตลาดน้อย จึงส่งผลให้จำหน่ายได้ราคาสูง เป็นการเพิ่มกำไรให้กับเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนอย่างเป็นกอบเป็นกำ

พันธุ์ทุเรียนที่นิยมปลูก

ในปัจจุบันพันธุ์ทุเรียนมีเป็นจำนวนมาก แต่พันธุ์ทุเรียนที่นิยมปลูกเป็นการค้ามีอยู่เพียง 4 พันธุ์คือ พันธุ์หมอนทอง พันธุ์ชะนี พันธุ์ก้านยาว และพันธุ์กระดุมทอง ซึ่งทุเรียนแต่ละพันธุ์ก็จะมีข้อดีและข้อเสียที่แตกต่างกันดังต่อไปนี้

พันธุ์หมอนทอง นับเป็นพันธุ์ที่ตลาดต้องการมากที่สุด ในปัจจุบัน และขายได้ราคาดีกว่าพันธุ์อื่นๆ ผลมีขนาดค่อนข้างใหญ่ ทรงผลกลมยาว ก้นผลแหลม ไหล่ผลกว้าง น้ำหนักผลตั้งแต่ 2.0-4.5 กิโลกรัม พุ่มไม้เต็มทั้ง 5 พู และจะมีพูหนึ่งที่มีเนื้อเต็มพู เรียกว่า พูเอก ร่องพุ่มองเห็นได้ชัด หนามห่าง หนามมีสีน้ำตาล หนามมีฐานใหญ่และเป็นเหลี่ยม ปลายหนามเรียวแหลม และระหว่างหนามใหญ่จะมีหนามเรียวเล็กคล้ายเขี้ยวงูแซมอยู่ประปราย เรียกว่า หนามเขี้ยว

ลักษณะของเนื้อจะหนาและค่อนข้างหยาบ มีสีเหลืองอ่อน รสชาติหวานจัด มีกลิ่นน้อยกว่าพันธุ์อื่น เมื่อสุกเต็มที่แล้วสามารถเก็บไว้ได้นานโดยเนื้อยังแข็งแห้ง

เป็นพันธุ์ทุเรียนที่มีปริมาณเนื้อมากที่สุดเมื่อหักส่วนที่กินไม่ได้ทิ้งไปแล้ว เมล็ดมีขนาดเล็กและสับเป็นส่วนใหญ่ ข้อเสียของ

พันธุ์หมอนทอง

ทุเรียนพันธุ์หมอนทองก็คือ ให้ผลไม่ตก แต่การติดผลดีมากและอ่อนแอต่อโรครากเน่าและโคนเน่า

ทุเรียนพันธุ์หมอนทองปลูกง่าย โตเร็ว สามารถให้ผลผลิตได้หลังจากปลูกประมาณ 5-6 ปี ลักษณะใบยาวใหญ่ โคนใบและปลายใบเกือบเท่ากัน ปลายใบแหลมและบิดเล็กน้อย ใบเขียวเข้มไม่เป็นมัน การแตกกิ่งก้านไม่เป็นระเบียบ กิ่งแตกใหม่จะตั้งฉากกับลำต้นและยาวมาก แต่เนื่องจากกิ่งค่อนข้างอ่อนจึงทำให้กิ่งลู่ลง ลักษณะทรงพุ่มโปร่งเป็นรูปกรวยคว่ำหรือรูปฉัตร

พันธุ์ชะนี เป็นพันธุ์ที่นิยมปลูกมากรองจากพันธุ์หมอนทอง ผลมีขนาดปานกลาง น้ำหนักผลตั้งแต่ 1.5-4.2 กิโลกรัม ทรงผลค่อนข้างยาว ด้านหัวผลและก้นผลสอบเข้า กลางผลป่อง

พันธุ์ชะนี

ขนาดของพูไม่สม่ำเสมอ พูเห็นได้ชัด หนามมีขนาดค่อนข้างใหญ่ ฐานหนามกว้าง ปลายไม่แหลม หนามตั้งตรง ยกเว้นบริเวณใกล้หัวจะเป็นหนามเรียวโค้งเข้าหาพู หนามที่ก้นผลสั้นและถี่ เปลือกค่อนข้างหนา ก้านผลสั้นและมีขนาดใหญ่ ปกติมี 5 พู แต่ละพูมีขนาดใกล้เคียงกันในผลที่สมบูรณ์ ในพูหนึ่งมีเมล็ดอยู่ 3-5 เมล็ด เนื้อของผลจะละเอียดและเหนียว นุ่ม มีสีเหลืองจัด รสหวานมัน เนื้อมีกลิ่นค่อนข้างแรง

ชะนีเป็นทุเรียนพันธุ์เบา จะให้ผลผลิตหลังจากปลูก 4-5 ปี ลักษณะใบเล็กทรงยาวรูปไข่ ใบจะยกตัวขึ้นเข้าหากันเป็นร่อง ใบค่อนข้างเรียบ แผ่นใบหนาและแข็งกรอบ มีสีเขียวด้านไม่ค่อยเป็นมัน ทรงพุ่มมีลักษณะเป็นรูปฉัตรค่อนข้างแคบ คือ กิ่งที่อยู่ข้างล่างจะยาวแล้วค่อยๆ สั้นไปหาส่วนยอด ลำต้นตรง แตกกิ่งเป็นระเบียบ ทรงพุ่มค่อนข้างทึบ ให้ดอกดก แต่ดอกร่วงง่าย เป็นพันธุ์ที่ทนทานต่อโรครากเน่าโคนเน่า

ข้อเสียของทุเรียนพันธุ์ชะนีคือ เมื่อต้นอายุได้ 4-5 ปี จะเริ่มให้ผลผลิตครั้งแรก และมักจะมีดอกดกเต็มต้นแต่ผลจะร่วงหมด โดยจะเริ่มให้ผลผลิตได้ปกติเมื่ออายุประมาณ 6-7 ปี นอกจากนี้ยังเป็นพันธุ์ที่ออกดอกดกแต่ติดผลยาก เป็นไส้ซึมได้ง่ายและอ่อนแอต่อโรคใบติด

พันธุ์ก้านยาว เป็นพันธุ์ที่มีลักษณะแปลกไปจากทุเรียนพันธุ์อื่นๆ คือ มีก้านผลยาวกว่าพันธุ์อื่นๆ คือยาวประมาณ 14 เซนติเมตร ผลมีขนาดปานกลาง น้ำหนักผลตั้งแต่ 1.5-4.4 กิโลกรัม ผลมีรูปทรงกลมหรือทรงรีจี้คือ ค่อนข้างยาว มีไหล่ผลด้านหัวผล

พันธุ์ก้านยาว

กว้างและเรียวไปทางก้นผล พูเห็นได้ไม่ชัดเจน พูเต็มทุกพู ผิวของผลมีสีเขียว หนามมีสีเขียวแก่ปนน้ำตาล ปลายหนาม

มีสีใบไม้แห้ง หนามถี่มาก หนามเล็กสม่ำเสมอ เรียวแหลม หนามบริเวณโคนช่อดูเหมือนเข้าหาตัว

เปลือกค่อนข้างหนา มีพู 5 พู ในแต่ละพูจะมีเมล็ด 2-3 เมล็ด เนื้อมีลักษณะละเอียดและเหนียว เนื้อนุ่ม สีเหลืองอ่อน รสชาติหวานมันกลมกล่อม เนื้อไม้หนา เนื้อไม้ค่อยๆ จะและแม้ว่าจะสุกเกินไปบ้าง กลิ่นไม่ฉุน นับเป็นพันธุ์ที่เป็นที่ต้องการของตลาดมาก เมล็ดมีลักษณะกลมและค่อนข้างใหญ่

ทุเรียนพันธุ์ก้านยาวเป็นพันธุ์กลาง สามารถให้ผลผลิตได้เมื่ออายุ 5-6 ปีหลังจากปลูก ลักษณะลำต้นสังเกตได้ชัดเจนคือ ทรงต้นเป็นรูปกรวย สูงชะลูด เปลือกของลำต้นมีสีน้ำตาลและมีสะเก็ดเล็กน้อย กิ่งจะแตกออกทางด้านข้างของลำต้นทั้งสองข้าง เห็นเป็นแผง สังเกตได้ชัดในขณะที่ยังมีขนาดเล็ก กิ่งเกือบตั้งฉากกับต้นและกิ่งยาวมาก ใบใหญ่ มีสีเขียวเป็นมัน ปลายใบเรียวแหลมและงอโค้งลง

ข้อเสียของทุเรียนพันธุ์ก้านยาวคือ เมล็ดใหญ่ ไม่มีเมล็ดลีบ อายุการให้ผลค่อนข้างช้า ค่อนข้างอ่อนแอต่อโรครากเน่าและโคนเน่า ผลสุกเก็บไว้ได้ไม่นาน ก้นผลแตกง่าย และเป็นพันธุ์ที่ทั้งกิ่งไต่ได้ง่ายกว่าพันธุ์อื่นๆ แก้ไขด้วยการดูแลรักษาอย่างดี ให้น้ำอย่างเพียงพอจะสามารถช่วยได้มาก

พันธุ์กระดุมทอง เป็นทุเรียนพันธุ์เบา สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ก่อนพันธุ์อื่น จึงขายได้ราคาดีในช่วงต้นฤดู ผลมีขนาดปานกลาง ลักษณะค่อนข้างกลม น้ำหนักผลประมาณ 1-3.5 กิโลกรัม ช่อดูผลเล็กและค่อนข้างยาว หัวท้ายผลค่อนข้างป้าน

หนามเล็กสม่ำเสมอและถี่ หนามตอนหัวและก้นผลเล็กและถี่มาก ลักษณะพูเห็นไม่เด่นชัด ส่วนใหญ่จะมีพูเต็มทุกพู เปลือกค่อนข้างบาง เมื่อผลสุกจะแกะเปลือกได้ง่าย เนื้อบาง เนื้อละเอียดและไม่เหนียว อ่อนนุ่ม มีสีเหลืองเข้ม รสชาติหวานจัด กลิ่นค่อนข้างแรง เนื้อละลายเมื่อสุกจัด มีเมล็ดมาก พูหนึ่งมี 3-4 เมล็ด เมล็ดมีขนาดค่อนข้างใหญ่และกลม

เป็นพันธุ์ที่ให้ผลดก ติดผลง่าย และไม่มีปัญหาไส้ซึมเพราะเก็บเกี่ยวก่อนฝนตกชุก แต่ข้อเสียของพันธุ์กระดุมทองก็คือ อ่อนแอต่อโรครากเน่าโคนเน่า และมีเนื้อค่อนข้างบาง

พันธุ์กระดุมทอง

ทรงพุ่มมีลักษณะคล้ายกองฟาง มีขนาดปานกลาง มีความสูงพอๆกับความกว้าง กิ่งที่แยกออกจากลำต้นไม่ค่อยเป็นระเบียบนัก ทรงพุ่มไม่โปร่งและไม่หนาที่บริเวณโคนไป ใบใหญ่ มีลักษณะยาวรี โคนใบกว้างและมนเกือบเป็นลักษณะครึ่งวงกลมริมใบทั้งสองเกือบจะขนานกันไป ปลายใบเรียวแหลมยาวและไม่มี การโค้งงอ แผ่นใบเป็นคลื่น หน้าใบมีสีเขียวแก่เป็นมัน หลังใบมีสีน้ำตาลเป็นเงาคล้ายสีบรอนซ์ เส้นใบเรียงตัวเป็นระเบียบขนานเด่นชัด ก้านใบแบ่งเป็น 2 ตอนๆละเท่าๆกัน รูปทรงของดอกคล้ายผลมะเขือพวงคือ ค่อนข้างกลม หัวท้ายแบน

การขยายพันธุ์

ปกติแล้วการขยายพันธุ์ทุเรียนสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การเพาะเมล็ด การตอน การติดตา การทาบกิ่ง การเสียบยอด เป็นต้น แต่วิธีการขยายพันธุ์ทุเรียนที่นิยมกันอย่างแพร่หลาย และเหมาะสมกับทุเรียนมากที่สุดคือ การเสียบยอด ซึ่งมีขั้นตอนการปฏิบัติดังนี้

1. การเตรียมต้นตอ ต้นตอทุเรียนได้มาจากการเพาะเมล็ด ควรใช้เมล็ดทุเรียนพันธุ์ชะนีหรือพันธุ์พื้นเมืองมาเพาะเพื่อใช้เป็นต้นตอ เพราะแข็งแรงและเจริญเร็วกว่าทุเรียนพันธุ์อื่น ทนต่อสภาพแวดล้อม และทนทานโรครากเน่าโคนเน่าได้ดี

เมล็ดที่นำมาเพาะควรเลือกเมล็ดที่มีความสมบูรณ์ มีขนาดใหญ่ ได้มาจากต้นที่แข็งแรงทนทาน ควรเป็นเมล็ดที่แก่จัด คือเปลือกเมล็ดมีสีน้ำตาลแก่ เมื่อแกะเมล็ดออกจากผลแล้วให้ล้างเมล็ดด้วยน้ำสะอาดเอาเนื้อที่ติดอยู่ออกให้หมด เพื่อป้องกันการเกิดเชื้อรา จากนั้นให้รีบนำไปเพาะโดยเร็ว เพราะเปอร์เซ็นต์ความงอกของเมล็ดยังสูงอยู่

การเพาะเมล็ดทุเรียนอาจเพาะในแปลงเพาะหรือกระบะเพาะ หรืออาจเพาะลงในถุงพลาสติกก็ได้ แต่ต้องเพาะในที่ร่ม หรือพรางแสงแดดให้กับเมล็ดและต้นกล้าที่งอกขึ้นมา ขนาดของแปลงเพาะกว้าง 1 เมตร ความยาวตามต้องการ หลังจากเตรียมแปลงเพาะหรือกระบะเพาะเสร็จเรียบร้อยแล้วจึงทำการเพาะ โดยวางเมล็ดให้ด้านแบนลงบนแปลงเพาะ ฝังเมล็ดลงในดิน 3 ส่วน